

III. OŠ Celje organizirala prvi tabor za nadarjene

v domu Gorenje v Gorenju pri Zrečah

Enkratna priložnost, da se družimo, zabavamo in učimo
(in prebedimo večino noči)

Že vse od lanskega leta smo tehtali možnosti, da bi se v okviru programa za nadarjene lahko organiziral tabor za nadarjene. Želja na strani učenk in učencev je bila velika, prav tako interes in volja strokovnih delavcev III. OŠ Celje z ravnateljem na čelu. Ko so svoj blagoslov dali še starši, se je naša pustolovščina lahko začela. Z besedo pustolovščina prav nič ne pretiram, saj je naše druženje bilo ravno to – velika pustolovščina. Dogajanje se je odvijalo v nam do takrat neznanem okolju, obkrožala nas je prečudovita narava, soočeni smo bili z mnogimi izzivi športne, literarne, umetniške, naravoslovne, fotografske in družabne narave, za konec nas je preizkušalo še vreme.

Nastalo je tole glasilno, v katerega smo nanizali vse, kar smo doživeli v domu Gorenje. Veliko užitkov pri branju!

Metka Vajdič, vodja tabora za nadarjene

Kaj vse zabavnega se je dogajalo

Kratek povzetek načrtovanih dejavnosti
(ter kakšne nanačrtovane)

Tabor za nadarjene, ki so ga idejno zasnovali Ivan Janez Domitrovič, Jelka Pahor in Metka Vajdič, je potekal med 13. in 14. aprilom, ko smo se v sončnem vremenu malo po 14. uri odpravili na pot proti Zrečam. Povabilu organizatorice projekta smo se z veseljem odzvali Natalija Anderluh, Katarina Kurnik, Alenka Tacol, Bojan Kmecl in moja malenkost.

Naša naloga je bila, da v okviru dvodnevnega bivanja v ČŠOD-ju Gorenje izvedemo programe, ki smo jih na začetku leta ponudili nadarjenim učencem. Tako smo se na taboru rekreirali (Natalija Anderluh), literano izražali (Metka Vajdič), raziskovali naravno okolje (Bojan Kmecl), ga poskušali likovno upodobiti (Katarina Kurnik) in fotografirati (Aleksander Verhovšek) ter se ob tem še zabavati in igrati (Alenka Tacol). Kako nam je uspelo, boste morali presoditi kar sami. Naše besede in fotografije pa vam bodo pri tem v pomoč.

V TEJ ŠTEVILKI NE SPREGLEJTE

- 1 Uvodnik urednice
- 2 Intervju z Joštom Yoshinako Gerlom
- 2-5 Poročila o delavnicah
- 3-4 Naše misli in mnenja
- 5 Zaključne misli
- 6 Fotografski kotiček



Takole razposajeno je izgledala naša mala družčina..

Aleksander Verhovšek, mentor





Kako družabni smo, če sploh?

To vprašanje se nam velikokrat postavlja, ko spremljamo trenutna dogajanja v družbi in svetu. Skrbi nas, da smo vse preveč izolirani, a so nas delavnice Alenke Tacol naučile, da smo še vedno lahko prijatelji.

Takoj, ko smo prispeli v dom, smo odšli na kosilo, nato pa nas je že čakala prva delavnica, ki nas je pritegnila že zaradi naslova socialne IGRE.

Delavnico je vodila specializirana psihologinja ga. Alenka Tacol, ki nas je odlično povezala in nasmejala ter še dodatno razvedrila. Dvournica delavnica se je začela z »verigo«, kjer se je vsak predstavil in povedal, kaj pričakuje od druženja. Veliko smo se igrali in sicer igre prijatelj, tat in podobno. V drugem delu delavnice smo preizkušali predvsem naše možgane v različnih miselnih igrah. Vsak je imel možnost izraziti svoje mnenje in priti do besede, tako smo se med sabo še bolj spoznali in spoprijateljili. Cilj je bil, kot je povedala ga. Tacol, da se veliko pogovarjamo in skozi igro spoznavamo življenje. Na koncu nam je ga. Tacol razložila, kako nadzorovati telo in ga uravnati.

Za konec so vsi povedali svoje mnenje in vsi smo se strinjali, da smo na najboljši možni način preživeli dve uri, ki sta minili, kot bi mignil.

Jan Lukač, udeleženec tabora

Lepote, ki nas obdajajo

Pod mentorstvom gospe Katarine Kurnik smo se preizkusili tudi na likovnem področju. Če se boste ozrli naokrog po šoli, vam bodo v oči kaj hitro padle naše umetniške stvaritve, ki so nastale v času tabora za nadarjene.

V soboto smo po zajtrku začeli z likovno delavnico pri gospe Kurnik. Slikali smo drevesa, travnike ter cvetlice z akrilnimi barvami, ki smo jih nanašali na platna s slikarskimi lopaticami. Slikali smo v naravi. Štirje učenci smo naredili ekomaskoto za našo šolo iz naravnih materialov. Uporabili smo storže, veje, korenine, lesne gobe, lubje in ustvarili deklico ob drevesu. Seveda ni šlo brez malice, nato pa smo spet delali naprej, da bi čim prej in čim lepše dokončali naše delo. Po treh urah dela so nastali čudoviti izdelki narave in ekomaskota III. osnovne šole Celje.

Bilo je zabavno, malo pa tudi mrzlo, kar smo tudi pričakovali, saj je mesec april nepredvidljiv.

Leon Rojk Štupar, udeleženec tabora

Pogovori in kramljanja...

Naše misli in poglede vse prepogosto skrivamo pred drugimi, zato smo naš čas v domu Gorenje izkoristili tudi za kratek intervju enega izmed udeležencev, Jošta Yoshinako Gerla, učenca 8. b razreda.

Jošt se je sicer udeležil vseh delavnic z izjemo naravoslovne, saj se časovno preprosto ni izšlo. In kaj nam je zaupal?

Letos smo prvič na naši šoli organizirali tabor za nadarjene. Udeležilo se ga je 18 učencev. Med njimi smo zbrali Jošta, da nam pove kaj več o svojih pričakovanjih pred pričetkom tabora in o zaključku.

Kakšna so bila tvoja pričakovanja?

Veselil sem se nočnega pohoda prvi dan, zanimalo me je, s kom bom v sobi, saj po imenu poznam vse udeležence, osebno pa jih še nisem poznal. Ker rad ustvarjam, sem težko pričakoval tudi likovno delavnico.

Ali so bila tvoja pričakovanja izpolnjena?

Pohod smo sicer izvedli, vendar nas je sneg med dežjem pregnal nazaj v dom. Vendar smo tudi na skrajšani različici doživeli čar nočnega gozda in pridih strašljivosti, še posebej, ker je bil dan pohoda petek 13.

V sobi sem s samimi super fanti in dobro smo se razumeli. Tudi pogradi skupnemu bivanju dajo svoj čar.

Redkokdaj imamo priložnost ustvarjati v naravi, kar smo tukaj s pridom izkoristili. Sedeli smo na travi pod domom, vsak s svojo slikarsko paletto v rokah in nastajale so čudovite slike. Za temo sem izbral slikovito panoramo s cerkvijo v ozadju, vendar bomo slike morali dokončati doma, ker nam je zmanjkalo časa.

Kaj bi spremenil za naslednji tabor?

Vsekakor trajanje, nujno bi morali ostati ves vikend. Dodal bi še kakšno delavnico, obdržal bi pa vse letošnje in jih še razširil.

Kaj pa število? Bi lahko bilo udeležencev več ali manj?

Število se mi je zdelo ravno pravi, saj smo bili ves čas skupaj in smo opravljali skupne dejavnosti.

Hvala za pogovor.

Emma Ocvirk, udeleženka tabora



NAŠA MNENJA IN MISLI

Saj nas poznate, mnenje imamo o vsem in vsakem in ko začnemo...

Na taboru mi je bilo všeč, delavnice so bile zanimive, zelo smo se zabavali.

Liza Brilej, 7.b

Na taboru smo imeli razne delavnice in igre, kjer smo se zabavali. Bilo je zanimivo in poučno, vsi smo uživali.

Maša Juras, 9.b

Tabor je izpolnil moja pričakovanja, saj sem zelo užival in čas je hitro tekel. Predvsem so mi bile všeč socialne igre, pri katerih sem se zelo zabaval in veliko izvedel za nadaljevanje življenja.

Peter Firšt, 8.a

Od začetka tabora sem si mislil, da bo dobro, a sem se zmotil. To je bil najboljši tabor za nadarjene, kar sem jih kdaj doživel.

Vzdušje je bilko sproščeno, bili smo ves čas nasmejani in smo se imeli super.

Janez Turnšek, 9.b

Ko sem izvedela, da bomo letos nadarjeni učenci odšli na tabor, sem vedela, da bo to nekaj zabavnega in poučnega. Malce sem bila negotova, saj nisem vedela, kaj točno naj pričakujem. Vse delavnice so mi zelo všeč. Najbolj smo se zabavali pri socialnih igrah z gospo Tacol, kjer smo se skozi igro bolje spoznali. Gospa Tacol nam je povedala tudi nekaj skrivnosti za premagovanje težav. Tudi fotografija in likovna delavnica sta zelo zanimivi.

Tabor je vsekakor presegel moja pričakovanja.

Brina Jenček, 6.b

Okolica doma je zelo lepa in delavnice so zabavne.

Larisa Stropnik, 7.a

Tabor je bil zelo zanimiv. Imeli smo različne delavnice in vse so bile zabavne in poučne. Upam, da bodo v naslednjih letih tabori tudi tako zanimivi in bodo trajali dlje.

Zorana Stjepanović, 7.a

Na taboru sem se zelo zabavala. Bilo je nepričakovano zabavno.

Katarina Gerl, 6.a

“Mami, strah me je!”

Predstavljajte si temno, temno noč nekje v neznanem. Povsod okoli tebe nenavadni šumi in zlovešče zavijanja vetra. Sam samcat, prepuščen negotovi usodi, ob tebi pa le nočna svetilka in fotoaparati...

Že prvi dan nas je po večerji čakal zanimiv nočni pohod, in to na petek 13. Cilj pohoda je bil posneti nočne fotografije in vsi smo bili z našimi fotoaparati v akciji.

Pohod se je začel z rahlo zamudo, saj kar nismo mogli nehati igrati socialne igre, ki smo se je naučili pri gospe Tacol na popoldanski delavnici. Ob 20.30 smo se vendarle odpravili, a vendarle je bilo vredno počakati.

Že tako ali tako je bil za tiste vraževerne še toliko bolj shrhljiv, toda kot se je izkazalo, pod budnim ocesom naših učiteljev spremljevalcev nismo imeli nikakršnega straha pred temno nočjo. Vsak se je za pohod v dokaj nizkih temperaturah dobro oblekel, zato je s tem nismo imeli problemov. Svetilke in fotoaparati seveda niso smeli manjkati in treba je priznati, da so se nekateri veliko naučili iz poučne predstavitve o fotografiji in vsem, kar je treba o njej vedeti, ki jo je odlično predstavil g. Verhovšek, ki nas je potem v gozdu tudi skupinsko fotografiral s svojimi pripomočki. Na splošno smo se vsi nekako veselili pohoda, ki je bil po mnenju vseh nas učencev vrhunec prvega dne. Fotografija nas je na »shrhljivi« petek, 13. Aprila, popolnoma prevzela, razveselil pa nas je tudi zelo pester pohod, ki bo, verjamem, ostal v našem spominu za vedno.

Končna ocena nočnega pohoda je torej po mnenju vseh, ki smo se tabora udeležili, nič manj kot ČISTA DESETKA. Po dolgem, napornem dnevu smo legli k zasluženemu počitku, nekateri prej, drugi pa malo kasneje☺.

Jan Lukač, udeleženec tabora

“Tudi najmodrejši um se mora še česa naučiti.”

George Santayana





... nas je težko ustaviti ☺

Imeli smo se zelo lepo, vse je minilo prehitro. Najbolj mi je bilo všeč slikanje z lopaticami.

Jošt Gerl, 8.b

Prehitro se je končalo. V dobrih sobah smo vedno le kratek čas.

Rojk Štupar, 6.b

Tabor mi je bil všeč, ker smo se zabavali, pa tudi kaj naučili.

Emma Ocvirk, 6.a

Ne bi moglo biti bolje, razen hrane.

Beno Volavšek, 7.a

Na taboru je bilo lepo, bolje, kot sem pričakoval.

Rožle Toš, 9.a

Taki tabori so dobra izkušnja in zabava za vse.

Taja Rebov, 9.b

Moje mnenje o taboru je zelo dobro. V resnici nisem pričakoval vsega tega. Res sem navdušen nad tem, koliko smo naredili v 24 urah. Želim si, da bi trajalo dlje.

Izak Jenko, 7.b

Kulinarični kotiček

Zaradi kroničnega pomanjkanja časa se sicer nismo uspeli drugače kulinarično udeleževati kot zgolj končni uporabniki, smo se pa vsaj prelevili v kritike à la Anton Ego iz Ratatouilla.

Naš prvi obrok v domu je bilo kosilo. Posedli smo se k trem mizam, kjer smo določili reditelje. Reditelja sta morala pripraviti pribor in krožnike, prinesiti hrano, nato pa mizo tudi pospraviti in obrisati. Dobili smo tudi plastične kozarce, na katere smo se podpisali in jih po uporabi shranili v nam namenjeno vitrino.

Prvi dan so nam pripravili so enolončnico, za sladico pa slastne buhtlje. Sami smo si lahko postregli s čajem, sokom ali vodo. Sadje je bilo ves čas na voljo.

Za večerjo so nas čakali sirovi štruklji, ki smo jih lahko zabelili z malinovo marmelado. Polnih trebuhov smo se opravili na pohod.

Sobotno jutro se je pričelo z zajtrkom: kruhom, maslom, marmelado, sirovim namazom.

Po zajtrku smo se razdelili med dve delavnici, kmalu so nas povabili k dopoldanski malici. Jedli smo kruh s topljenim sirom in pili čaj.

Še naš zadnji obrok, ki smo ga zdaj že komaj čakali, saj so kuharice odlično kuhale. Za slovo so nas spet prijetno presenetile: zdrobova juha, piščančja nabodala, dušen riž, zelena solata in rdeča pesa, za posladek in za srečno pot domov pa še marmorni kolač. Vsem nam je zelo teknilo in takoj smo poklicali starše, naj nas ne čakajo s kosilom.

Radi se bomo vrnili, ko bo spet priložnost.

Brina Jenček, udeleženka tabora

“Melkijad, kaj je to naravoslovje?”

“Nič lažjega, Pipi. Pojdi z mano!” In Melkijad je Pipija pripeljal v našo naravoslovno delavnico pod mentorstvom gospoda Bojana Kmecla.

Uradni naslov je bil sicer Kamnine, flora in favna Pohorja, a je spadal pod širši naslov Naravoslovna delavnica. Vsi, ki smo se na to delavnico prijaviли, smo hoteli поблиžje spoznati kemijo v naravi in povem vam, bilo je izjemno zanimivo.

Vstali smo sicer v deževno jutro zadnjega dne, a to ni niti malo pokvarilo naše dobre volje, ravno nasprotno, še dodatno nas je motiviralo za odkrivanje gozda ter njegovih kamnin. Vsi smo se toplo oblekli in se podali na pot. Naša naloga je bila, da poiščemo tri vrste kamnin in sicer apnenec, sedimentne kamnine ter magmatske kamnine, lišaje, naravno vodo neokrnjene narave in katerokoli žival, ki jo srečamo na poti. Vsi smo se zagnali po poti v gozd, da bi čimprej izpolnili cilje, ki sta nam jih zastavila spremljevalca, ga. Anderluh in g. Kmecl, ki sta nam seveda tudi nudila vso potrebno pomoč pri iskanju. Najprej smo odkrili dokaj pogosto vrsto kamnin, apnenec, ter ga varno spravili v nahrbtnike. Takoj za tem smo na poti naleteli na majhen potok, kjer smo napolnili epruvete z naravno vodo. Nekaj časa smo potem hodili, a ne preveč dolgo, ko smo na drevesih začeli opazovati potrebne znake čistosti narave – lišaje. Le še magmatske in sedimentne kamnine in žuželke so bile potrebne.

Nazadnje smo poiskali še ostali dve vrsti kamnin, ko pa smo se vračali, smo ulovili še žuželke in se vrnili v dom, polni energije. Po terenskem delu smo se napotili v učilnico, kjer smo pod vodstvom g. Kmecla s pomočjo mikroskopa opazovali in si zapisovali, kaj smo opazili in nabrali v gozdu.



Nadaljevanje članka s prejšnje strani...

To je bil odličen zaključek delavnic na našem kampu in vsi smo se tokrat iz učilnic vračali z velikim nasmeškom na obrazu. Boljšega načina preživljanja vikenda si verjetno ni mogel zamisliti nihče izmed nas.

Jan Lukač, udeleženec tabora

Žoga je okrogla in se hitro kotali

...še posebej, če gospe Anderlub pod noge prileti.

Tudi šport je zaznamoval naše druženje na taboru in še posebej veseli smo, ko se nam pri športnih aktivnostih pridružijo naši učitelji. Ne samo, da radi tekmujeemo z njimi, ker bi jih radi premagali (čeprav je to bistvenega pomena!), temveč tudi ker se tako še bolje spoznamo, zbližamo in najdemo skupne interese. Poleg pohoda, jutranjega razgibavanja, odbojke, plezanja in tekanja po hodnikih smo se poskusili tudi v nogometu, kjer se nekaterim stvari niso izšle po pričakovanjih in željah.

Udeleženec nogometne tekme, anonimni poraženec

Pa smo pri koncu

Nekaj zaključnih misli vodje tabora za nadarjene

Vsi udeleženci našega tabora za nadarjene se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli pripomogli pri izvedbi tega velikega zalogaja, še posebej pa velja omeniti gospoda ravnatelja, vse mentorje, ki so s svojo kreativnostjo polepšali sleherno urico našega bivanja v Gorenju, starše, ki so svojim otrokom to izkušnjo omogočili, in nenazadnje tudi vsem udeleženkam in udeležencem, ki so se izkazali za neverjetno marljive, domiselne, ustvarjalne in zelo prijetne učence, s katerimi nam je bilo v užitek preživeti ta dva dneva. Lep pozdrav do prihodnjega leta!

Metka Vajdič, vodja tabora za nadarjene

Tudi tisoč kilometrska pot se začne z enim samim korakom. (kitajski pregovor)

Veseli smo, da nam je uspelo narediti prvega od še mnogih. (M. V.)

Pravijo, da slika pove tisoč besed in ker nam počasi zmanjkuje prostora, vas vabimo, da si ogledate še kakšno fotografijo, ki govori o trenutkih, ki so jih naši fotoaparati ujeli med našim druženjem pod Roglo in jih zdaj delimo tudi z vami. ❖

Aleksander Verhovšek, mentor





III. OŠ CELJE
Vodnikova 4
3000 Celje



III. OŠ CELJE

Vodnikova 4

3000 Celje

Telefon: +38634251400

Faks: +38634251428

Obiščite nas na: <http://www2.arnes.si/~oiiiosce/>



Ali pa nam pišite na: o-iiios.ce@guest.arnes.si

